

TKP'LİLERİN SESİ

www.yolveamac.org

Vardık, varız, var olacağız!

Sayı: 6-2 (Özel Sayı)

TKP Üyeleri'nin yayın organıdır

Haziran 2013

BU DAHA BAŞLANGIÇ, MÜCADELEYE DEVAM

Gezi direnişinin yığınlara mal olan bu belgisi şimdi yaşama geçiyor. Gezi parkını boşaltmakla direnişe son verdiğini düşünen gerici otoriter Erdoğan yönetimi korktuğuna uğruyor, memleketin tüm parkları Gezi Parkı'na dönüşerek, işbirlikçi diktatör karikatürüne karşı birer savaşım alanı olarak emekçi halkın forum merkezleri haline geliyor. Polis işgalindeki Taksim 1 Mayıs alanı, günün her saati gerici otoriterliğin temsilcisi AKP iktidarını protesto eden "duran insan"larla doluyor. Sadece Taksim'de değil, memleketin tüm kent merkezleri "duran insanlar"ın eylem alanı oluyor.

Gezi Parkı'nda başlayan ve bir avuç genç yurttaşın park içerisinde yapılan ağaç katliamına karşı geliştirdikleri bir protesto olan direniş, iktidarın vurucu gücü polisin vahşi saldırısına karşısında tüm İstanbul'un gerici iktidara yönelik tepkisiyle, bir şehrin isyanına dönüştü. Yayılan isyan, memleketin tüm merkezlerinde "Hükümet istifa", "Tayyip istifa" sloganlarıyla doğrudan iktidarı hedef alan ve daha fazla demokrasi, daha fazla insan hakları isteyen bir eyleme, yaşam biçimine yapılan kaba müdahaleye karşı memleket çapında yayılan bir direnişe dönüştü.

(Devamı 3'te)

GEZİ PARKI DİRENİŞİ AÇIKLAMALAR-YAZILAR-MEKTUPLAR

İstanbul Gezi Parkı'nda başlayan ve giderek tüm yurda yayılan direniş sürecinde TKP Üyeleri de barikatlardaki yerini aldı. Direniş süresince TKP Üyeleri tarafından yapılan açıklamalar, elimize ulaşan mektuplar ve değerlendirme yazıları da sitemiz üzerinden yayımlanarak hızlıca kamuoyuyla buluşturuldu. Söz konusu yazıları, yayımlanma sırasına göre dergimiz sayfalarına taşıyoruz. Yazıları Gezi Parkı direnişi için hazırladığımız "TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI" bölümde okuyabilirsiniz.

Türkiye Direnişi Dosyası Sayfa 4 - 15'te

15-16 HAZİRAN 1970 BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİNİN 43. YILINI ANIYORUZ

İşçi-sendika hareketinin 15-16 Haziran 1970 yılında gerçekleştirdiği büyük direnişin 43 yılı anmasını, Taksim Gezi Parkı'nın yıkılıp yerine Kışla AVM yapılmasına karşı başlayan protestoların, gerici otoriter AKP Hükümetine karşı direnişe dönüşerek hızla ülkenin tüm alanlarına ve mahallelerine ülkenin en yaygın ve uzun direnişine dönüştüğü günlerde aynı coşkuyla kutluyoruz.

(Devamı 2'de)

TKP'LİLERİN SESİ SENİN SESİNDİR!

SESİNE SOLUK VER, SES VER!

Yoldaşlar;

TKP'LİLERİN SESİ, sayfalarını yazılarınıza açıyor. Mektuplarınızı, değerlendirmelerinizi, makalelerinizi, savaşım tarihimizdeki tanıklıklarınızı, edindiğiniz haberleri dergimize gönderin! TKP'LİLERİN SESİ'ni, sesinizi güçlendirin!

TKP'LİLERİN SESİ KATKILARINIZI BEKLİYOR!

15-16 HAZİRAN 1970 BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİNİN 43. YILINI ANIYORUZ

(Baştarafı 1'de)

15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişinin tüm sol parti ve örgütlerde, özellikle de sınıf dışı arayışların hakim olduğu -o günkü- genç sol akımlarda yarattığı deprem etkisine çok benzer bir etkinin Gezi Parkı Direnişinin bugünkü tüm sol, sosyalist parti ve çevre ve öbeklerde de yaratacağına ip uçlarının ortaya çıktığı günlerde gerçekleştiriyoruz. 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi, o güne kadar çoğu sol, parlamentarist parti ve gençlik hareketinin işçi sınıfımızı yok sayan, devrimi ve sosyalizmi fabrikasız kurma hayaline nasıl son noktayı koyduysa, bugünkü Gezi Direnişi de yığın hareketlerine güvensiz ve yükselebilecek yığın hareketlerine önderlik etmeye hazırlıksız, kendi gücünü değil başkasını gücünü hesaba katan, doktriner sol, sosyalist, parti ve çevrelere içinden düşünmeleri ve politikalarını yeniden gözden geçirmeleri konusunda iyi bir ders vereceğini düşünmekteyiz.

Tüm sosyalist, devrimci, sol parti ve çevreler ile sendikalar ve demokratik kitle örgütleri, yükselen yığın hareketlerine hazırlıksız yakalanmanın yanı sıra yığın eylemlerinin yaratıcılığının da gerisinde kalmışlardır. Yığınların yaratıcı eylemlerine kuşkuyla yaklaşırken yığınları "hükümet istifa" gibi ileri taleplerinin gerisinde günlerce Gezi Parkı'nda ağaç kıyımı tartışması, yeşil-çevre, polis terörü gibi söylemlere takılıp kalmıştır. Direnişi emekçi mahallerine taşımak, eylemi genişletmek, yeni mevziler kazanmak yerine Taksim, Kızılay, Gündoğdu meydanlarında birbiriyle bayrak, flama yarışına girmiştir. Zaman zaman bu hareketleri eyleme katılan yığınlar ve geniş halk kesiminden tepki

çekmiştir. Yığınlar, bayrak yarışı giren parti, grup ve çevrelerden uzak durma yolunu seçmiştir. Gericiler otoriter AKP hükümeti de bu durumu tespit ederek, buradan yığınlar ile politik özneleri ayırıştırma yolunu denemiştir. Bu politikaların alanlarda hayat bulmamasının yegane nedeni ise; azgın polis terörüdür. Polis terörü, kitlelerin ayrışmasını değil, bir arada durmalarını sağlayarak çimento özelliği göstermiştir.

2013 yılında, sol-sosyalist parti ve çevrelerin yaşadığı sorunlar ve çözümsüzlüklerin daha fazlasını, işçi sendika hareketi yaşamaktadır. Uzlaşmacı sendikal arayış, 2012 yılının son aylarında çıkan yeni sendikalar ve toplu iş sözleşmesi yasasının meclisten geçmesiyle birlikte, baraj sorunu ile mali olarak daha fazla devletin denetimine girmek gibi tehlikelerle yüzyüze kalmanın çözümünü olağanüstü genel kurullarla çözmeyi deniyor. Uzun zaman yönetim krizi ile boğuşan sendikal hareket, DİSK'te olağanüstü genel kurulla yeni bir yönetim oluşturdu. Yine DİSK'e bağlı en büyük sendika olan Genel-İş Sendikası da yaşadığı yönetim krizini yine olağanüstü kongre ile çözmeyi deniyor. Tüm politikalarında AKP'ye yaslanan ve bu konuda HAK-İŞ'le yarışan TÜRK-İŞ de içinden çıkan muhalefet sorununu ve yönetsel krizi çözmek için bu ayın sonunda olağanüstü genel kurula gidiyor. Sendikal bürokrasinin ilkesiz, koltuk hesabıyla yapılan olağanüstü kongrelerinin, işçi sendika hareketinin içine itildiği çökkünlüğü çözmeyeceği açıktır. İşçi-sendika hareketinin söz konusu bunalımından çıkış yolu, kıta Avrupası'nda başlayan ve ülkemize "çağdaş sendikacılık" adıyla taşınan, Avrupa'lı sendi-

kacıların "Sosyal diyalog sendikacılığı" şeklinde adlandırdıkları, sınıf uzlaşmacılığına dayanan politikaların terk edilmesiyle yakından ilgilidir. Bu başarılmadığı ve demokratik sınıf ve kitle sendikacılığın temel ilkesi olan "sınıf uzlaşmazlığı" politikaları hayat bulmadığı sürece, işçi sendika hareketi kitlelerden kopuk olarak kalmaya mahkum olacak ve sadece sendikal bürokrasi üretmeye devam edecektir.

Ülkemizdeki işçi sınıfı hareketin yaratıcısı ve sürdürücüsü olan savaştan gelenekimiz önemli bir kavşaktan geçiyor. Bir asra yaklaşan tarihteki en uzun likidasyon zincirinin giderek kırıldığı ve parti örgütlerinin yavaş yavaş toparladığı günümüzde, yeni zor ve zahmetli görevlerle karşı karşıyayız; bir yandan likidasyonun bıraktığı izleri yok etmek, Gezi Direnişi içinde yer alan yoldaşlarımızın yığın hareketinden çıkardığı derslerin ışığında işçi sınıfı içinde kurduğumuz bağların güçlendirilmesi ve sendikal harekette hakim olan uzlaşmacı sendikal harekette karşı amansız bir savaş vermek...

Komünistler tüm bu zor görevlerin altından kalkacak güçtedir. İ. BİLEN'in bize yetmişli yıllarda verdiği görevi bir daha hayata geçirmek için bir kez daha "fabrikalar kalemizdir" şiarıyla görev başına....

Yaşasın 15-16 Haziran büyük işçi direnişi !

Yaşasın Gezi Direnişi!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ!

BU DAHA BAŞLANGIÇ, MÜCADELEYE DEVAM

(Baştarafı 1'de)

İşbirlikçi AKP iktidarının polis şiddeti ile durdurabileceğini düşündüğü direniş, daha güçlü bir direniş geliştirerek sürüyor. Alanlara çıkan ve talepleri uğruna şehitler vererek direnen yurttaşlar yaratıcı akıllarını kullanarak, uygulanan polis şiddetine karşı direnen yığınların meşruiyetinden aldıkları güçle tepkilerini devam ettiriyorlar. Kent meydanlarının “duran insanlar”ı ve tüm kentlerde parkların kent meclisleri haline getirilmesiyle başlatılan forumları, direnişin yaratıcı bir biçimde devamının örneklerini oluşturdu.

Örgütlü güçlerin sınırlı olanaklarını aşarak, aşağıdan yukarı yığınların doğrudan girişimi ile ortaya çıkan bu direniş biçimlerini yaygınlaştırmak, forumları semt meclisleri haline getirmek, talepleri yerelden başlayarak ülkenin daha fazla demokrasi talebiyle birleştirmek ve gerici otoriter AKP diktatörlüğünü seçimlerde de yenilgiye uğratmak güncel görev olarak öne çıkmaktadır.

Direnişin eylem günlerinde en somut örneklerini gördüğümüz halkların kardeşleşmesini, direnişin kazanımlarını, barış sürecinin ikinci aşaması olarak gelinen noktada Kürt halkının talepleri ile birleştirmek, direniş meclislerinin talepler listesinde

önemle yer almalıdır. Direniş şehitlerinin ortaya çıkarılarak hesap vermesinin ve cezalandırılmalarının sağlanması talebiyle Roboski'de katledilen 34 Kürt yurttaşın katillerinin ortaya çıkarılıp cezalandırılması talebi, tüm direnişçilerin ortak talebi olarak yükseltilmelidir.

Şimdi görev, direnişin yeni biçimlerini güçlendirmek, yaygınlaşmasının daha da derinleşmesini sağlamak, taleplerinin tüm toplum kesimlerini kapsaması için çalışmak, her milliyetten yurttaş direniş zemininde birleştirmek için çalışmaktır.

İşçi sendika-hareketi direniş sürecinde sergilediği eylemlilikle bugünkü hantal yapısının ve klasik örgütsel kanallarının yetmezliğini görmeli, kurumsal dayanışmanın yanı sıra üyelerini süren eylemlere semtlerde yapılan forumlara katılım çağrısı yaparak katkıda bulunmalıdır.

Demokratik yığın ve meslek örgütleri üyelerine forumlara katılarak aşağıdan yukarı yükselen toplumsal tepkinin içinde olmaya, taleplerini buradan dillendirerek direnişin tüm toplum kesimlerini kapsayan bir talepler bütününe kavuşması için çaba sarfetmelidir.

Kürt Ulusal Demokratik Hareketi, BDP, DTK gibi kurumsal siyasal temsilcileri bugüne kadar direniş karşı

takındıkları tutuk tavrı terk etmeli, halkların kardeşleşmesi ve demokratikleşmenin ilerlemesi için direnişin Kürt illerinde de yaygınlaşması ve ülkenin batısında yaşayan Kürt yurttaşların, direnişin taban örgütlerinde yer alması için açık çağrıda bulunmalı çabalarını yoğunlaştırmalıdır.

Tüm örgütlü sol, sosyalist, devrimci güç ve örgütler, direnişin ruhuna uygun bir biçimde aşağıdan yukarı gelişen direniş güçlendirmek için semtlerde, mahallelerde oluşan meclislerde yer alarak, direnişin iktidarı hedef alan temel karakterini güçlendirmeyi önlerine koymalıdır.

Direnişin devam etmesi, içinde bulunduğumuz seçim sürecine yansımaları ve gerici otoriter AKP iktidarının geriletilmesinin yolu buradan geçmektedir.

Komünistlerin, TKP Üyeleri'nin önerisi ve çabaları bu yönde olmaktadır

TKP Üyeleri, kadın erkek tüm milliyetlerden işçi emekçileri direnişle dayanışma içerisinde olmaya, direnişin taban örgütlenmesinde yer almaya çağırılmaktadır.

Gerici otoriter AKP iktidarı kaybedecek direniş kazancaktır!

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

Türkiye direnişi boyunca TKP Üyeleri tarafından yapılan açıklamaları, elimize ulaşan mektupları ve değerlendirmeleri, sitemizdeki yayın sırasına göre sıralayarak ilgilerinize sunuyoruz.

AÇIKLAMA: DİRENİŞE, EYLEME, BARİKATA ÇAĞIRIYORUZ!

Taksim Gezi Parkı için başlatılan direniş dördüncü gününe girdi. İşbirlikçi Erdoğan diktatörlüğünün tazyikli suyuna, biber gazına, polis terörüne rağmen yurt geneline yayılarak büyüyen direniş, geniş kesimleri kapsayarak devam ediyor.

Direniş gezi parkını korumanın ötesinde hayatımızı otoriter bir diktatörlük altına almak isteyen işbirlikçi Erdoğan iktidarına karşı genel bir halk direnişine dönüşmüştür.

Günün görevi direnişe, alanlara, barikata çıkmaktır.

Komünistler Bilen yoldaşın 'Barikata çıkacağız' öğüdünü unutmamıştır ve ilk günden direnişin içinde, barikattadır.

İstanbul'un tüm emekçilerini Taksim'e direnişe katılmaya çağırıyoruz.

Ülkemizin tüm namuslu insanlarını AKP diktatörlüğüne karşı direnişe alanlara çağırıyoruz.

Sosyalist parti ve örgütleri direnişe barikata çağırıyoruz.

Tüm demokratik kitle örgütlerini direnişe destek olmaya, dayanışmaya çağırıyoruz.

Sınıf sendikalarını başta DİSK ve KESK olmak üzere tüm emek örgütlerini, Pazartesi günü genel grev çağırısı yapmaya çağırıyoruz.

Haydi direnişe, barikata, AKP diktatörlüğüne karşı savaşa!

TKP ÜYELERİ

1 HAZİRAN 2013

AÇIKLAMA: DİRENİŞ DEVAM EDİYOR! HÜKÜMET İSTİFA ETMELİDİR!

Taksim Gezi Parkı direnişi altıncı gününde tüm yurda yayılarak devam ediyor. Gerici-otoriter Erdoğan iktidarının polis terörüne rağmen, yığınların öfkesi daha da büyüyor; her geçen gün daha fazla yurttaş direnişe katılıyor. Gözaltına alınan yurttaşların gerçek sayısı bilinmiyor. Yaralı direnişçiler hastahane haline getirilen demokratik kitle örgütlerinde, gönüllü sağlıkçılarca tedavi ediliyor. Direnişle birlikte dayanışma da büyüyor.

Bu gerçek anlamda bir yığın direnişidir!

Ülkemizin işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları bugüne kadar yığınları teslim alan korku duvarını yıkmışlardır. Bundan sonra korkması gereken AKP gericiliğidir!

Ülkemizi yıkıma götüren savaş kışkırtıcısı, gerici otoriter AKP hükümeti istifa etmelidir.

Komünistler, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçileri, gençleri, kadınları direniş alanlarına çağırıyor.

Komünistler sınıf sendikalarını, kamu emekçilerinin örgütlerini yurt çapında süren direnişle dayanışmaya, genel grev ilan ederek dayanışmayı göstermeye çağırıyor.

AKP hükümeti istifa edene kadar, zafere kadar direniş

Tüm Türkiye direniş alanıdır. Zafer direnen halkın olacaktır!

TKP ÜYELERİ

3 HAZİRAN 2013

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

GEZİ PARKI'NDA BAŞLAYAN DİRENİŞ HAKKINDA BİR MEKTUP

RECEP HAVLUCU

1) Taksim Gezi Parkı'nda gerçekleştirilen ağaç kıyımını protesto etmek ve parkın yerine yapılmak istenen AVM inşaatına engel olmak için başlayan kendiliğinden halk tepkisi ve polis bu protestoyu vahşi bir biber gazı ve tazyikli su operasyonu ile sonlandırmak istemesi, son bir haftadır ülke geneline yayılarak, yığınların AKP iktidarına karşı biriktirdikleri öfkenin patlamasına neden oldu. AKP'nin on yılı geçen iktidarı süresince yığınların taleplerini dikkate almayan ve giderek yaşam biçimine müdahale özelliği kazanan uygulamalarının biriktirdiği tepki, Gezi Parkı'ndaki son polis terörüyle, iktidara dönük bir yığınsal çıkışa dönüşerek yaygınlaştı.

2) Öncelikle, ülke geneline yayılan bu protesto ve çıkışların, salt Gezi Parkı'yla ilgili olduğunu düşünmenin, olayın bütünü görmemek olacağını belirtelim. Bu protesto ve eylemleri, gerici-otoriter AKP iktidarının on yıllık uygulamalarına karşı yapılan bir tepki olarak görmek gerekiyor. Ülke geneline yayılan halk eylemliliğinin sınırlarını salt ekolojik bir taleple sınırlamak, işbirlikçi, gerici, otoriter AKP iktidarının ülkeyi yıkıma götüren özelleştirmeci, güvencesizleştirici, savaş kışkırtıcısı politikalarını görmezden gelmek olacağı gibi eylem içerisinde ortaya çıkan 'hükümet istifa' sloganının altını çizdiği yığın bilincini de dikkate almak anlamına gelir.

3) Ortaya konan tepki herhangi bir komünist, sosyalist, devrimci örgüt ya da partinin organize ettiği ve örgütlü güçlerince yaygınlaştırdığı bir eylem değildir. Direniş, esas olarak kendiliğinden bir patlama olarak başlamış ve polis terörünün acımasızlığı karşısında, yığınların korku duvarını yıkmasıyla genelleşerek ülke çapında yaygınlaşmıştır. Bu yanı sıra ortaya çıkan halk tepkisi komünist, sosyalist, devrimci güç ve örgütlerin böylesi yığın çıkışlarına ne oranda hazırlıklı olduğunun da test edildiği bir eylem özelliği taşımaktadır. Ortaya çıkan gerçek, komünist, sosyalist, devrimci güç ve örgütlerin büyük bir hazırlıksızlık içinde olduğu yönündedir. Türkiye'de devrim diye bir sorunu olan tüm örgüt ve çevrelerce, bunun altı özellikle çizilmelidir.

4) Yığınların kendiliğinden hareketliliğiyle ortaya çıkan lokal bir eylemde bile, iktidara karşı birikmiş öfkenin, 'hükümet istifa' sloganı etrafında birleşmesi ve ülke çapında yaygınlaşmasıyla komünist, sosyalist, devrimci örgüt ve güçlerin, bu eylemin organizasyonundaki hazırlıksızlık durumunun yarattığı çelişki, bizi eylemin burjuva muhalefet partilerinin kuyruğuna takılacağı veya 'milli hükümet' gibi burjuva bir talebin etrafında toplanılacağı korkusuyla eyleme karşı tutuk, ikircikli bir tutum almaya götürmemesi gerekmektedir. Eylemin kendisinin öğrettiğini unutmadan, yığınların yaratıcı gücünün orta-

ya çıkaracağı çok çeşitli iktidar biçimleri olduğunu bilerek, böylesi durumlara hazırlıklı olmayı güncel görev olarak önümüze koymamız gerektiğini hatırlamamıza sebep olmalıdır.

5) Yığın eyleminde saf bir proleter karakter arayanlar, boşa bekleyeceklerdir. Ayağa kalkan yığınlar bütün heterojen bileşimleriyle ve taleplerinin çeşitliliğiyle kendini ortaya koyacaklardır. Talepleri sadeleştirmek ve eylemin kendisine proleter karakteri kazandırmak komünist, sosyalist, devrimci örgüt ve çevrelerin görevidir ve hepimizin defalarca okuduğu öncülük denen olgunun kendisi de böyle bir şeydir. Komünist, sosyalist, devrimci örgüt ve çevreler bir bütün olarak bu sınavda da hazırlıksızlıklarını görmelidirler.

6) Aynı şekilde, ayağa kalkan ve direnen yığınların sınıfsal bileşimlerinin daha çok orta sınıfa mensup olması bizleri ürkütmemelidir. Orta sınıf kategorisi esas olarak kaygan bir zemin olup, bunun büyük kısmı esas olarak ücretlilerden oluşmakta ve kapitalist sömürünün doğrudan muhataplarıdır. Yine, direnen yığınların ağırlıkla öğrenci gençlikten oluştuğu biçimindeki sınıfsal bileşimine yapılan eleştiriyi haklı bir eleştiri görmemek doğrudur. Gençlik, mevcut kapitalist sömürü içerisinde, gelecek beklentisi elinden alınmış, geleceğin ücretli sömürüleni olmaya aday bir kitleyi tanımlamaktadır. Bu kitle, eğer Gezi

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

direnışinde olduğu gibi kendi-liğinden çıkışında sol siyasal öznelerle birlikte gerici otoriter AKP iktidarına karşı 'faşizme karşı omuz omuza' yada 'hükümet istifa ' sloganı atıyorsa biz bundan sadece memnuniyet duyarız.

7) Gerici otoriter Erdoğan yönetimine karşı direniş esas olarak kapitalizmin geliştiği merkezlerde, metropol şehirlerde ağırlık kazanmıştır. Buralarda eyleme katılan yığınların elinde Türk bayrağı ve Atatürk posterlerinin olması gayet normaldir. Yaşam biçimlerine müdahale edildiği duygusuyla eyleme geçen yığınların laikliğin, batılı yaşam tarzının, aydınlanmanın teminatı olarak gördükleri yada daha doğru bir ifadeyle onlara gösterildiği gibi, bu sembollerle eylem yapmaları kadar normal bir durum yoktur. Bu sembollerin kullanılmasını Ergenekonculuk veya askeri vesayet talebi gibi görerek Cumhuriyet mitingleri ile karşılaştırmak son derece zorlama bir tutumdur. Aynı kitlenin komünistler, sosyalistler ve devrimcilerle birlikte 'faşizme karşı omuz omuza' sloganını da attığını ve bunu hiç yadırgamadığını da görmek gerekiyor. Bu, aynı zamanda bugüne kadar Ergenekoncuların, askeri vesayet yanlılarının, dahası MHP'lilerin elinde olan bu sembollerin ayağa kalkan yığınlarca onların elinden alınması ve cuntacı, şovenist özelliğinden arındırılarak yeni bir içerikle yurtsever bir emperyalizm karşıtlığı, emekçi ve muhalif bir içerik kazandırılarak eylem aracı haline getirilmesi olarak da okunmalıdır.

8) Gezi Parkı özelinde başlayan ve giderek iktidara karşı bir öfke patlamasına dönüşerek, ülke çapında yaygınlaşan eylemlerin kamusal alanda sözcülüğü, CHP'li ve BDP'li sayılabılır aracılığı ile gerçekleşmiştir. Bir burjuva partisi olarak CHP'nin, ayağa kalkan yığınların devrimci kabarışından yana olması beklenebilecek bir şey değildir. Aynı şekilde, mevcut iktidarla Kürt sorununun zm konusunda bir mutabakat sağlayan BDP'nin de mevcut politik statükonun değişmesinden yana olmadığı, süregiden eylemlerin içerisinde ortaya çıkmıştır. Her iki parti de farklı ideolojik gerekçeler ve farklı politik kaygılarla, yığınlara itidal tavsiye etmiş ve toplumsal barışın bozulmaması konusunda gayret göstermiştir. Bir burjuva partisi olarak CHP'nin tutumu anlaşılabilir. BDP'nin tutumunun da Abdullah calan'ın son tezlerinde, Marksci-Leninici düşünce için yazdıkları dikkate alındığı ve Diyarbakır Sanayi ve Ticaret Odası seçimlerine katılıp kazandıkları unutulmazsa, garip gelmeyebilir. Burada dikkat edilmesi gereken komünist, sosyalist, devrimci kimliklerinden ve orak ekili sembollerinden vazgeemediklerini beyan eden glerin, üzerlerine ken 'toplumsal barış' ideolojisine karşı korunmasız olduklarının ortaya çıkmasıdır. Devrim ve iktidar gibi talepleri olan ve tarihin ilerletici gücü olarak halen sınıflar mücadelesini temel alan komünist, sosyalist, devrimci örgüt ve çevrelerin, önümüzdeki süreçte bu bulaşıklığı temizlemeleri ve ideolojik duruşlarını netleştirmelerinin zamanının gelip de geçiyor ol-

masının, ortaya çıktığının görülmesidir.

9) Direnişçi glerin üzerlerine yönelen polis terörüne rağmen, şiddeti bir yöntem olarak kullanmama durumu, direnişin meşruiyetinin korunmasında ve yığınlarca benimsenmesinde en etkili araçlardan biri olmuştur. Direnişçi gler bu politikalarıyla, iktidarın uyguladığı, komünist, sosyalist ve devrimci örgütleri, "marjinal illegal gruplar" söylemiyle ayağa kalkan yığınlardan tecrit etmesinin önüne geçtikleri gibi, kitlesel çıkışların kapsayıcılıklarıyla sağladıkları yığın gücünün caydırıcılığıyla, polis terörünün açığa çıkmasını sağlayarak, şehirlerdeki sınıf savaşımına ilişkin hafızamıza katkı yapmışlardır.

10) Burjuva medyasının, direnişin yığınlarca bilinmesini engellemek için bilinçlice uyguladığı sansüre karşı, direnişçi glerin sosyal medya aracılığıyla sağladıkları iletişimin, direnişin organizasyonunda oynadığı pozitif rol dikkate alındığında, bunun ülkemiz sınıflar savaşımında yeni bir olgu olduğunu görmek ve geleceğe ilişkin olarak gündeme almak komünist, sosyalist, devrimci g ve örgütlerce altının çizilmesi gereken bir özellik olarak kayıt altına alınmalıdır.

11) lke çapında süren direniş, işçi-sendika hareketinin ne derece kof ve atalet içinde olduğunu bir kere daha göstermesinin ötesinde, işçi-sendika hareketine önderlik etme iddiasında olanların da ne derece cesaret fukarası olduğunu göstermiştir. Eylemin en sıcak anlarında, işçi-sendika hare-

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

ketine önderlik etme iddiasında olanlar, eylemi gezi parkının ağaçları ile sınırlandırmak için gereken en büyük çabayı göstermişler, gaz bombalarına, tazyikli suya karşı direnen yığınlara, işçi-sendika hareketinin ne tür bir katkı ve dayanışma göstereceğini açıklamaktan özenle kaçınmışlardır. KESK'in yapacağı genel grevi öne alma kararı ve DİSK'in işyerlerinde öğlen paydosunda bildiri okuma kararı ise geç kalmıştır ve bir tür "ruhunu kurtarma" kararlarıdır. Uygulanmasının direnişe getireceği pozitif katkı büyütmemelidir. Ancak bu konuda komünist, sosyalist, devrimci parti ve örgütlerin de işçi sınıfı içindeki örgütlülüğünün ne denli yetersiz olduğu, sendikaların eyleme çekilmesinde yaşadıkları ataletle ortaya çıkmıştır. Sendikaları genel greve çağırarak ve örgütlü güçleri ile buna mecbur kılan bir siyasal örgütlenmenin olmadığı bir kere daha ortaya çıkmıştır.

12) BDP'nin ulusalcıların katılımını ve taşıdıkları sembollerini gerekçe göstererek direniş sürecinden uzak durması, Kürdistan'da -Dersim dışında- direnişe desteğin cılız kalması ve BDP'li sayıların direnişi Gezi Parkı'na hapseden, yaygınlaşmasını engelleyen ve hükümetle direnişçiler arasında arabuluculuğu esas alan yaklaşımları doğru olmamıştır. Kürt Ulusal Hareketi, ülkenin batısı ile eylemin içinde kuracağı en önemli bağlaşıklık imkanını, kendi eliyle kaçırmıştır. Bu tutum BDP'nin Türkiye partisi olma yaklaşımı ile de taban tabana ters bir tutumdur. Ulusalcı çevrelerle yaşanan kimi küçük

olumsuzlukları gerekçe yapmak, bu yanlışı giderebilecek gerekçeden uzaktır. Ayrıca şovenizmi kırmanın, yeni bir kardeşlik bilinci geliştirmenin yolunun da steril ortamlarda yapılan toplantılardan, konferanslardan değil, yığın eyleminin içinden; özellikle de ülkenin batısında gerçekleşen yığın eyleminin içinden geçtiğinin unutulmaması gerekmektedir. Bu noktada HDK içersinde yer alan, halen kendilerine komünist, sosyalist sıfatını yakıştırarak Marksçı Lenencilikle bağlı olduklarını düşünen çevre ve örgütlerin, öncelikle konuşmaları gerekmektedir. KCK'nın, direnişin 10. Gününde desteğe ve Kürt muhalefetinin katılımının istemesine ilişkin çağırısı ise geç kalmış bir değerlendirmedir.

13) Direnişin 9. Gününde Taksim Platformu'nun hükümetle görüşme yaptığı, taleplerini iletmediği bir uğrakta, artık direnişin yükseliş sürecini tamamlayıp sönümlenmeye geçtiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Direnişe karşı iktidarın tutumunda başlayan gevşeme burjuva medyasının uyguladığı sansürün de kaldırılmasını sağlamıştır. Bundan sonrasının direnişi ehlileştirme ve düzen dışına çıkan yanlarının törpülenerek, iktidar karşıtı bir yığınsal çıkış olmaktan ekolojik bir tepkiye dönüştürülmesi sürecinin yaşanacağını söylemek yanlış olmayacaktır. Ancak söylenecek son söz, Hatay'lı Abdullah Cömert'in ve Ankara'lı Ethem Sarısülük'ün, hiç görmedikleri bir parkta direnen insanlar için dayanışma gösterirken; Mehmet Ayvalıtaş'ın ise belki bir Pazar günü kamu araçlarıyla

geldiği ve bir çay dahi içmeden sadece bakarak gördüğü bir parkta yapılan direnişle dayanışma için yaşamını kaybettiğinin unutulmamasıdır. Onlar, bu ülkenin genç emekçi yurttaşları olarak sadece Gezi Parkı için değil, yaşam şartlarını katlanılmaz hale getiren bir iktidara karşı direnirken yaşamlarını kaybetmişlerdir. Direnişin, yani hepimizin şehitleridir. Katledmelerinin sorumluları görevden alınıp yargı önüne çıkmadan, 'Toplumsal Barış' adına bu direniş bitirilirse, bu sadece 'Toplumsal Barış' savunucularının ve direnişi lokal bir 'ekolojik protesto' olarak görenlerin değil, komünist, sosyalist, devrimci tüm örgüt ve çevrelerin hanesine, onurlu olmayan bir biçimde yazılacaktır.

14) Komünistler başından beri güçleri oranında direnişin içinde olmuşlar, buldukları tüm illerde direnişi yaygınlaştırmaya çalışmışlar, direnişle dayanışmanın büyümesi için emek harcamışlardır. İşçi sendika hareketindeki yoldaşlar, direnişle dayanışmanın yolunun emek örgütlerinin genel grevinden geçtiğinin bilinci ile bunun propagandasını yapmışlar ve hayat geçmesi için çalışmışlardır. Komünistler açısından bundan sonrası için en önemli özellik, yığınların kendiliğinden çıkışının temel sloganı olan "hükümet istifa" sloganıdır. Sosyalist bir iktidar hedefiyle savaşmalarını sürdüren komünistler, eksiklerinin bilincinde olarak yığınlardan gelen bu çağrıya uygun bir hazırlığı önlerine koyacak ve başarmak için tüm güçleri ile çalışacaktır.

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

TAKSİM DİRENİŞİYLE DAYANIŞMAYA!

Günlerdir yığıtçe direnen Taksim Meydanı, bu sabah binlerce polis tarafından baskına uğradı. Gaz bombaları, TOMA'lar ve binlerce çevik kuvvet polisi tarafından gerçekleştirilen saldırı sonucu direnişçiler onlarca yaralı verdi.

Saldırı sırasında bizzat polis tarafından kurgulandığı belli olan bir mizansen de sahnelenerek, eylemci kılığına girmeye çalışmış sivil polisler tarafından, çevik kuvvet polisine ve TOMA'lara molotov kokteyli atıldı. Direnişin meşruluğuna gölge düşürmek amacıyla tezgahlanan bu oyun, provokatörlerin teşhir olması nedeniyle tutmadı.

Gerçekleştirilen polis saldırısı nedeniyle meydandan geri çekilmek zorunda kalan eylemcilerin direnişi, meydan çevresinde sürmektedir. Öte yandan Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) polis ve özel timler tarafından basılmış, içeridekilerin tamamı gözaltına

alınmıştır. Gözaltına alınanların arasında ağır yaralılar olduğu da söylenmektedir.

AKP'nin estirmeye çalıştığı yeni terör dalgasına karşı, günlerdir süren direnişin ateşiyle meydanlara çıkmanın vaktidir. Sokaklarda, meydanlarda çoğalmanın, AKP gerici-otoriter faşizmine karşı tek vücut olmanın vaktidir.

Herkesi başta TAKSİM Meydanı olmak üzere mümkün olan her yerde alanlara, meydanlara çıkmaya çağırıyoruz. "Her yer Taksim, her yer direniş" belgisiyle tüm Türkiye'de meydanlar direnenleri bekliyor!

Haydi sokağa, haydi meydanlara!

Zafer direnenlerin olacak!

Yaşasın Türkiye direnişi!

TKP ÜYELERİ

11 HAZİRAN 2013

DAHA FAZLA DİRENİŞ, DAHA FAZLA DAYANIŞMA!

Gezi Parkı Direnişi'nin 15. gününde, gerici otoriter AKP iktidarının başı Erdoğan'ın verdiği onayla, İstanbul polisinin Gezi Direnişçilerine karşı başlattığı gaz bombalı, plastik mermili ve tazyikli sulu operasyon, direnişçilerin kararlı duruşu ve direniş etrafında örülen güçlü dayanışma ile etkisizleştirildi ve terörist polis püskürtüldü.

Gelinen aşamada, 15. gü-

nünü dolduran Taksim Gezi Parkı Direnişi'nin, dün yaşananları da dikkate aldığımızda ortaya çıkan kimi sonuçlarını özenle değerlendirmek ve eylemin devamlılığının sağlanması noktasında göz ardı etmemek gerekiyor.

Gezi Direnişi meşruiyetini taleplerindeki haklılıktan ve bu talepler etrafında toplanan yığınların şiddetten uzak yığınsallığından al-

mıştır. İstanbul Valisi Mutlu, iktidarın dün başlattığı operasyon öncesinde, "direnişçiler" olarak adlandırdığı ayrı bir topluluğun varlığının altını çizirken, diğer yandan "onların arasına karışmış marjinaler" söylemiyle direnişçileri bölme girişiminde bulunmuştur. Öncelikle iktidarın ve iktidar sözcüsü medya organlarının başlattığı bu direnişçileri bölme oyununa gelinmemelidir.

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

İktidarın geliştirmek istediği bir başka bölme girişimi ise “direnışçiler” ve “marjinal gruplar” olarak adlandırdığı kimi sosyalist, devrimci örgüt ve çevreler arasında “şiddet uygulayanlar” söylemiyle kama sokma girişimidir. Ne yazık ki dünkü direniş sırasında, polisin açık ve orantısız terörüne karşı, kimi siyasal eğilimlere mensup direnişçilerin de doğal olarak şiddete başvurduğu gözlemlenmiştir. Ortaya çıkan bu görüntüler, AKP güdümlü yandaş medya tarafından demagogik şekilde kullanılmış, direnişin meşruiyetine gölge düşürülmeye yeltenilmiştir. Azgın polis saldırısı altında meşru müdafa hakkının kullanılması, AKP ve yandaş medya tarafından “terörizm” olarak lanse edilmiştir. Öte yandan, hatırlatmakta yarar görüyoruz ki, meşruiyetini taleplerinin haklılığından ve yığınsallığından alan direnişin şiddete ihtiyacı yoktur ve olmamalıdır. Direnişin polis şiddetine göstereceği en büyük şiddet, milyonları direniş alanına toplayarak yığınsallığının gücüyle, polisi şiddet kullanamaz hale getirmesi olmalıdır.

Direniş alanı sosyalist ve devrimci parti, örgüt ve çevrelerin flama ve bayraklarının yarıştırdığı bir alan olarak görülmekten vazgeçilmeli, aslolanın direni-

şin devamlılığı ve başarısı olarak değerlendirilmelidir. Bu anlamda direnişin sadeleştirici özüne uygun olarak talepleri ve dayanışmayı içeren pankart ve flamalar öne çıkartılmalıdır. Direnişin meşruiyetinin korunmasında özen gösterilmeli, iktidarın direnişçilerle sosyalist devrimci güçleri ayırıcı oyununa meydan verilmemelidir.

Gezi parkı özelinde başlayan protesto ve devamında gelişen direniş, başlangıç hedefini aşarak, memleket düzeyinde çeşitli toplum kesimlerinin gerici otoriter AKP iktidarına karşı duydukları tepki ve öfkeyi açığa çıkararak bir genel eylem biçimine bürünmüş ve “Hükümet istifa” sloganında somut gerçekliğine ulaşmıştır. Yığınların olağanüstü aktifleştirdiği ve polis terörüne rağmen durdurulamayan bu kendiliğinden patlamasının demokratik, meşru ve yığınsal karakteri iktidarı yalnızlaştırmakta, uluslararası desteğini ortadan kaldırmakta ve kendi içerisinde çatlama sesleri gelmesine yol açmaktadır. ABD yönetimi, BM ve AB çevrelerinden gelen olumsuz açıklamalar, iktidarı zor durumda bırakan bir özellik kazanmıştır. Gerici otoriter Erdoğan iktidarının, ülke içerisinde “Yetmez ama evet”çi liberallerle kurduğu koalisyon çat-

lamış, iktidar partisi AKP'nin kurucu ortağı olan Fethullah Gülen çevresinden olumsuz açıklamalar yapılmış ve yine AKP'nin kendi dışından ithal sayılabilecek İbrahim Yiğit, Erdal Kalkan ve Ertuğrul Günay açık tepkilerini ortaya koyarak, Erdoğan'ı zor durumda bırakmıştır. Gerici otoriter Erdoğan ve partisi, ortaya konan iç ve dış gelişmelerle öz güvenlerini kaybetmiştir. Korku yer değiştirmiş, yığınların meşru direnişi, korkuyu gerici otoriter iktidar koalisyonuna taşımıştır.

Korkunun taşındığı tek yer iktidar koalisyonu değildir. Direnişin ilk günlerinde direnişle dayanışma içerisinde olma gayreti gösteren CHP, direnişin gelişip yaygınlaşması ve iktidar terörüne rağmen, kendi meşruiyeti içerisinde sürdürülmesi karşısında benzer bir korkuya kapılarak “toplumsal barış” söylemine sarılmış ve iktidarın bölücülüğü üzerinden propaganda geliştirme yolunu tercih etmiştir. Bölücü olanın iktidar değil kapitalizm olduğu, Erdoğan iktidarının ise onun en mutemet temsilcisi olduğunu eylemin içerisinde öz deneyimleriyle görerek öğrenen geniş yığınlar, tüm “toplumsal barış” söylemine rağmen eylemlerde yer almakta, dayanışmayı tutkuyla sürdürmektedir. CHP yönetiminin bir

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

yandan direniş destekleyen, diğer yandan AKP'nin Çankaya memuru olan Cumhurbaşkanı Gül'den "toplumsal barış"ın sağlanması için liderler zirvesi isteyen demagojik tutumu, sadece CHP'nin yığınlar gözünde demaske olmasını sağlamaktadır.

Şimdi direniş koruma ve dayanışmayı güçlendirerek ülkenin dört bir yanına taşıma zamanıdır.

Direniş koruma ve dayanışmayı güçlendirme konusunda görev, öncelikle işçi-sendika hareketindedir. Ülkemizde yeni bir direniş biçimi olarak ortaya çıkan metropol kentlerde bir kamusal alanı özgürleştirerek direniş merkezi haline getirme geleneği, Ankara Kızılay'ı özgürleştiren Tekel İşçilerinin direniş ile başlamıştır. Tekel işçilerinin izini süren Gezi direnişçileri ile dayanışma, bu anlamda

özellikle işçi-sendika hareketinin omuzlarındadır. İşçi-sendika hareketi, sendikal bürokrasinin zincirlerini kırarak üzerindeki ataleti atmalı, direnişle dayanışma konusundaki geç kalmışlığının özrünü eylemle göstermelidir. Özellikle DİSK-KESK-Sendikal Güçbirliği Platformu'na katılan sendikalar zaman kaybetmesizin bir araya gelmeli ve hayatı durdurmak da dahil olmak üzere, direniş koruma ve dayanışmayı güçlendirmek için, işçi-sendika hareketinin kendi programını açıklamalıdır.

Gençlik hareketi, özellikle öğrenci gençlik, direniş üniversite kampüslerine taşınma konusunda daha aktif olmalıdır. Gençlik hareketinin geleneği bu yönde sayısız örnekle doludur.

Demokratik yığın meslek örgütleri, direniş ve dayanışmayı savunmak ve yay-

gınlaştırmak konusunda üyelerine çağrılar yapmalı, yığinsal çıkışlar organize etmeli, üyelerini en azından mesai sonrasında direniş ve dayanışma merkezlerinde olmaya çağırmalıdır.

BDP ve HDK, özellikle Kürt kentlerinde direnişe olan düşük desteğin güçlendirilerek yoğunlaştırılması konusunda, söylemin ötesine geçmelidir. Halkların kardeşliği ve eşitliğinin bu dönemki mihenk taşı, direnişle olan dayanışmadır.

İlk günden bugüne direnişin örülmesi ve dayanışmanın güçlendirilmesi için tüm güçleri ile seferber olan komünistler, TKP Üyeleri, sorumluluklarının bilinci içerisinde görevlerinin başındadır.

Bütün ülke Taksim, bütün ülke direniştir!

Haydi direnişe, haydi dayanışmaya!

DİRENİŞ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

İstanbul'da başlayarak tüm Türkiye'ye yayılan ve 18 gündür süren direnişte yitirdiklerimize bugün bir yenisi daha eklendi. Direnişin ilk günlerinde Ankara'da vurulan ve geçtiğimiz günlerde beyin ölümünün gerçekleştiği açıklanan Ethem Sarısülük, bugün ölümsüzlüğe yürüdü.

TKP Üyeleri olarak, direniş ve savaşım içerisinde şehit düşen, İstanbul'da Mehmet Ayvalıtaş ve Antakya'da Abdullah

Cömert ile Ankara'da Ethem Sarısülük'ün anıları önünde saygı ile eğiliyoruz.

Tüm yoldaşlarımızı, komünistleri, şehitlerin direngen anısına sahip çıkmaya, cenaze ve anmalarına katılmaya çağırıyoruz.

Işıklar içinde uyuyun yiğit direnişçiler..

TKP ÜYELERİ

14 HAZİRAN 2013

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

BÜTÜN MEMLEKET GEZİ PARKI, HER YER DİRENİŞ ALANIDIR!

Gerici otoriter Erdoğan'ın Ankara mitinginde verdiği emirle, İstanbul valisi Mutlu harekete geçmiş ve Gezi Parkı'nda devam eden barışçıl direnişi vahşi bir polis terörüyle dağıtarak, direnişin tüm ülkeye yayılmasının da fitilini ateşlemiştir. Gezi Parkı'nda sonlandırıldığı sanılan direniş, tüm ülkeye yayılarak Erdoğan diktatörlüğünün de sonunu getirecek bir boyut kazanmıştır.

Artık şu gerçek kabul edilmelidir. Tüm ülkede süregiden AKP karşıtı protestolar, son dönemde moda olan tabiriyle Y kuşağının ekolojik duyarlılığının ortaya çıkması, ya da orta sınıfların protestoları gibi tanımları çoktan aşmış, doğrudan iktidarı hedef alan bir emekçi halk kalkışması özelliği kazanmıştır. Devletin terörcü yöntemlerle bastırma-ya kalktığı ama başarılı olamadığı halk kalkışması, yığınların olağanüstü aktifliğinin enerjisiyle ard arda gelen dalgalar biçiminde artarak devam etmektedir.

Artık memleketin her yeri direniş alanı, her yer Gezi Parkıdır.

Taksim Dayanışması, artık Türkiye Dayanışması olmuştur.

İktidarın diyalog demagojisi, burjuva muhalefetin 'toplumsal barış' illüzyonu iflas etmiştir.

Süregiden direniş gerçeğinin en çıplak tarifi ile SINIF SAVAŞIMI'dır. Ülkemizin en görkemli işçi sınıfı kalkışmasının yıl dönümünde işçi sınıfımız, emekçi halkımız, gençlerimiz, kadınlarımız; toplumsal muhalefetin tüm güçleri alanları doldurarak tarihin en anlamlı anmasıyla büyük işçi direnişini selamlamaktadır.

Komünistler, TKP Üyeleri, tarihin yapıldığı bugünlerde başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçilere sesleniyor:

İşçi sınıfımızı, tüm emekçileri direniş barikatlarına çağırıyoruz!

Gençlerimizi, kadınlarımızı direnişe dayanışmaya, barikatlara çağırıyoruz.

Eşitlik ve özgürlüğün yolunun direnişten geçtiği bilinci ile Kürt Ulusal Demokratik Hareketini, direnişle birlikte yürümeğe çağırıyoruz

Sendikaları, emek örgütlerini, demokratik yığın ve meslek örgütlerini direnişle dayanışmaya acilen genel direniş kararı alarak hayatı durdurmaya çağırıyoruz.

HAYATI DURDURALIM, GELECEK ELLERİMİZDEDİR, GELECEK DİRENİŞTEDİR!

TKP ÜYELERİ

16 HAZİRAN 2013

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

ALANLARDA YURTTAŞLAR DURUYOR, DİRENİŞ GELİŞİYOR!

Taksim Gezi Parkına yapılan polis müdahalesinde uygulanan şiddet ve terörist saldırıyı protesto etmek üzere başlatılan direniş, tüm bastırma girişimlerine rağmen durdurulamıyor.

AKP'nin başı Erdoğan'ın, şehirlerin merkez alanlarında polis terörüyle kıldığını sandığı direniş, şehirlerin kenar semtlerine, varoşlarına yayılarak, deyim yerindeyse gerçek sahibi ile buluşuyor.

Bütün büyük şehirlerin emekçi semtleri, her gece yapılan protesto gösterilerinin "hükümet istifa" sloganları ile inliyor.

Şehirlerin metropol alanları ise bir başka direniş biçimine sahne oluyor. Yurttaşlar alanlarda, kamusal meydanlarda hareketsiz ve sessiz durarak protestolarını devam ettiriyor. Sessiz duruş "hükümet istifa" diyen güçlü bir slogan etkisi yaratıyor. Direnişin yaratıcı akıllı, yeni eylem biçimleri yaratarak iktidara, direnişin yenilemeyeceğini gösteriyor.

Bugüne kadar direnişin peşinden sürüklenen sosyalist hareketin, asli görevini hatırlayarak, yurttaşların yaratıcılık ve dirençle sürdürdükleri direnişin kolektif

bir akılla ortaklaştırılarak koordinasyonunun sağlanması görevini yerine getirmesi gerekiyor.

Direnişin devamının sağlanması, iktidarın geliştirdiği tutuklama dalgasının kırılması, daha çok ülkenin batısında gelişen direniş savaşımının Kürt Ulusal Demokratik Hareketinin barış savaşımı ile birleşmesi, işçi sendika hareketinin direniş alanlarından fabrika ve işletmelere taşınmasının, direnişin kazanımlarının korunup işbirlikçi AKP iktidarının seçimlerden büyük başarı beklentisinin önüne geçilmesinin, Erdoğan'ın başkanlık arzusunun kursağında kalmasının yolu, direnişin kolektif aklımızın yaratıcı organizasyonunun sağlanmasından geçiyor.

TKP Üyeleri tüm sosyalist, devrimci demokratik direnişçi güçlerle birlikte bu görevin yerine getirilmesi için üstlerine düşeni yapmanın, görevlerini yerine getirmenin savaşımını veriyor. Savaşımımızı büyütme ve yeni utkulara ulaşmak için ileri!

TKP ÜYELERİ
19 HAZİRAN 2013

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

GEZİ DİRENİŞİ VE SENDİKALARIN TAVRINA DAİR

Y. SARIKAHYA

Gezi Parkı Direnişi, gerici otoriter AKP hükümetinin uyguladığı tüm terör, yıldırma, dezenformasyon kampanyalarına, iç savaş tehditlerine ve cadı avına karşı, yığınların yaratıcılığıyla ortaya çıkan yeni eylem biçimleri ile tüm ülkenin mahallelerine ve parklarına yayılarak devam etmektedir. Bir aya yaklaşan eylemler, şehir merkezlerinden emekçi mahallelerine ve ülkenin tüm şehirlerine, kasabalarına doğru genişleyerek, ülkenin her yerini eylem yeri haline getirmiş bulunmaktadır.

Gezi Parkı direnişinde hiç kimsenin TÜRK-İŞ, hükümetin arka bahçesi HAK-İŞ ya da Memur-Sen'den bir beklentisi yoktu. Gerek eyleme çıkan yığınlar, gerekse de ilerici, devrimci, sosyalist güçlerle, gerici otoriter AKP hükümetinden rahatsız olan çok geniş kesimler; DİSK, KESK ve Sendikal Güç Birliği Platformu'nun yığinsal eylemlere katılmasını, yığınların meydanlarda başlattığı direnişi fabrikalara ve işyerlerine taşımalarını bekledi. Oysa bu saydığımız üç örgüt de içinde buldukları sendikal anlayış ve yönetsel problemler ile bu beklentiyi karşılayacak durumda değillerdi. KESK Genel Başkanı'nın, AKP'nin "akil adamı" olduktan sonra, gerek yönetsel gerekse de tabanı ile yaşadığı sorunlar; diğer yandan TÜRK-İŞ yönetimine "sol" muhalefet gibi çok büyük iddialarla ortaya çıkan TÜRK-İŞ'e bağlı on sendikanın oluşturduğu Sendikal Güç Birliği Platformu'nun varlığı sadece kağıt üzerinde kalmıştır. DİSK'in durumu, bu saydığımız konfederasyon ve sendikalardan çok farklı durumda değildir. Uzun yıllardır içine düştüğü "sosyal diyalogcu" sendikal politikaların içinde çırpınan ve

çözüm diye her çırpınıştta sendikal bürokrasiye sarılan DİSK yönetimi de bu yığın hareketine hem hazırlıksız yakalandı, hem de bir aya yaklaşan eylemler boyunca kendisinden bekleneni verebilecek durumda değildi.

Ülkenin en yaygın, en uzun süreli yığın direnişi, DİSK Genel Merkezi'ne yürüme mesafesinde başladı ve günlerdir genel merkezin bulunduğu semt ve sokaklarda devam etmektedir. Sadece eyleme çıkan yığınlar değil, toplumun tüm kesimleri, işçi-sendika hareketinin özellikle de DİSK'in tavrını bekliyordu. Bu beklenti haklı ve gerçekçi bir beklentiydi. DİSK'in yarım asra yaklaşan savaşım geleneği, yetmişli yıllarda burjuvazi ile girdiği savaşımında yarattığı eylemleri, grevleri, direnişleri, kampanyalarıyla toplumsal hafızada olumlu bir yeri vardı.

6 Nisan 2013 tarihinde yapılan Olağanüstü Kongre ile yönetime gelen bugünkü DİSK'e hakim olan bürokratik sendikal anlayış, ne taşıdığı tarihsel mirasın ne de günümüzün sendikal mücadelesini örgütleyecek, ileriye taşıyacak bilince ve iradeye sahiptir. 1 Mayıs 2013 polis terörü karşısında sergiledikleri "**siz bize saldırmanın biz evimize gidelim**" tavrından bir aya yaklaşan direnişteki sergiledikleri tutum ve aldıkları eylem biçimleri bunun kanıtıdır. Aşağıda tarih sırasına göre sıralayacağım eylem ve etkinlik kararları da DİSK yönetiminin durumunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.

DİSK Yönetim Kurulu ile Başkanlar Kurulunun bir kısmı ya da katılabilen sendika temsilcileriyle, Gezi Parkı Direnişinin baş-

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

ladığı 28 Mayıs tarihinden çok sonra, 31 Mayıs'ta Taksim parkında bir basın açıklaması yapmak istemiş ve polisin saldırısı sonucu basın açıklaması yarıda kalmıştır. DİSK Yönetim Kurulu, Gezi Direnişinin tüm ülkeye yayılmasından yedi gün sonra 3 Haziran 2013 tarihinde **olağanüstü** toplanarak "**AKP diktatörlüğüne karşı İHTAR EYLEMLERİ**" kararıyla 4 Haziran 2013 tarihinde DİSK Başkanlar Kurulunu **olağanüstü** toplantıya çağırmıştır. DİSK Yönetimi ve Başkanlar Kurulu yaptığı toplantıda **AKP diktatörlüğüne karşı İHTAR EYLEMLERİ**" "**Direniş Şartları**" biçimine dönüşmüştür. Kurulların ortak toplantısından çıkan karar : "*DİSK üyeleri yarın (5 Haziran, Çarşamba) iş bırakarak, saat 13,00'de DİSK Genel Merkezi önünde toplanacak ve Taksim'e yürüyecektir... Aynı Şekilde DİSK üyeleri diğer illerde de ortak yapılan eylem etkinliklere katılım sağlayacak, üretimden gelen güç dahil mücadelede yer alacaktır*" şeklindedir ve sadece yasak savmaya yönelik olmuştur. DİSK Yönetimi KESK'in 5 Haziran 2013 tarihinde almış olduğu grev kararı ile eylemini birleştirmek istemiştir. İlk kurulduğu günden başlayarak kitlesi ile bağları zayıflayan KESK'in grev uygulaması, DİSK'e bağlı kimi sendikaların desteğine rağmen çok zayıf kalmıştır. Yine TÜRK-İş yönetimine ve yapısına karşı muhalefet yapmak amacıyla bir araya gelen fakat varlığı kağıt üzerinden öteye gidemeyen Sendikal Güç Birliği Platformu da grev kararına destek vereceğini belirtmesine rağmen, bırakınız sendika üyesini herhangi bir sendika yöneticisi alanlara çıkmamıştır.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TDB 16 Haziran 2013 tarihinde pazar günü basın açıklaması yaparak, 17 Haziran 2013 günü (Pazartesi) **iş bırakma ve eylem**

yapma kararı aldığını duyurmuşlardır. Basın açıklamasının ilgili kısmı şu şekildedir:

"Bizler Türkiye halkının hak, adalet, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin en köklü emek ve meslek örgütleri olarak, AKP iktidarının despotik bir rejim oluşturma yönündeki bu saldırganlığının durdurulmasını bugünün en yakıcı demokratik görevi olduğu kanısındayız.

Bu nedenle 17 Haziran 2013 Pazartesi günü üyelerimiz iş yerlerine giderek bu saldırganlığa karşı itirazlarını ifade edecek, aciller dışındaki hizmet üretimini durdurarak şehirlerin merkezi meydanlarına yürüyeceklerdir. Halkımızı söz konusu direnişimizde katkıya, hizmet alımından dolayı yaşanacak aksamalardan dolayı anlayışa, eşit, özgür ve demokratik bir Türkiye için alanlarda birlikte olmaya çağırıyoruz."

Metinden de anlaşılacağı gibi eylemleri fabrikalara, işyerlerine yaygınlaştırma amacından uzaktır ve yasak savmak amacının ötesine geçememiştir. Ertesi gün İstanbul'da eyleme katılımın azlığı, gerekli organizasyonun eksikliği ve her iki konfederasyon yöneticilerinin Taksim Meydanına çıkma konusundaki pasif tavırları kitlelerde yine hayal kırıklığı yaratmıştır. Hem DİSK yöneticileri hem de KESK yöneticileri gerek kendi üyeleri tarafından gerekse de eyleme destek veren kitleler tarafından protesto edilmiştir.

Gezi Direnişinin ülke sathına yayıldığı 31 Mayıs 2013 tarihinden itibaren gerek DİSK üyeleri, gerek KESK üyeleri, gerekse de Sendikal Güç Birliği Platformu içinde yer alan sendikaların üyeleri yığınları içinde yığınlar talepleri olan "hükümet istifa" alanlarda haykırmışlardır. Yönetim

TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI... TÜRKİYE DİRENİŞİ DOSYASI...

düzeyinde ne yapacağını bilememek, tüm eylemler sürecinde devam etmiştir. Eylemleri fabrikalara ve işyerlerine taşımaktan özellikle kaçınmışlardır. Yaptıkları eylemlerde de fabrikalar ve işyerlerini değil, şehir merkezlerindeki alanları tarif etmişlerdir. Kendi üyelerini ve örgütlerini eyleme hazırlamak yerine, konfederasyon yöneticileri Cumhurbaşkanı ve Başbakan ile “müzakere” katılmak, ekranlarda boy gösterme ve “rol çalma” gibi kolaycılık ve oportünist tavırlardan kaçınmamışlardır.

Gezi Parkında Ağaç kıyımı ile başlayan ve ülkenin tüm emekçi sokaklarına, mahallelerine şehirlerine yayılan yığın eylemleri hızla Gezi Parkı'nı aşarak, AKP diktatörlüğünden rahatsız olan milyonları ortak eylemine dönüştüğü ve “hükümet istifa” talebinin milyonların talebi olarak tüm ülkede haykırıldığı, binlerce insanın

gözaltına alındığı, yaralandığı, üç eyleminin şehit düştüğü bir süreçte DİSK yöneticileri, sanatçılarla Cumhurbaşkanı ve Başbakan ile Gezi Parkı “müzakere” yürütme aymazlığında bulunmuşlardır.

TKP Üyeleri, işçi-sendika hareketinin yaratıcısı ve devamcısı olarak; yukarıda saydığım durumun vahametini kavramalı, bu durumu değiştirebilecek tek geleneğin temsilcileri olmanın sorumluluğuyla, sınıf içinde yürüttüğümüz çalışmayı bugünlerde yaşadığımız yığın hareketlerinin dersleriyle bir kez daha değerlendirmelidir. Yığın hareketinin bize öğrettiklerinin ışığında İ. Bilen öğretmenimizin bize öğrettiği “fabrikalar kalemizdir” şiarıyla bir adım öne çıkmalı, yeni mevziler kazanmalıyız. Bizlerin kararlı, yaratıcı savaşımımız sonucunda, işçi hareketine musallat olan “sosyal diyalog” sendikal anlayış ve sendikal bürokrasiyi yenilgiye uğratabiliriz.

Ankara - 17 Haziran 2013

Partimizin bizden önceki kuşakların sınıf savaşımı deneyimlerinin yeni kuşaklarla aktarılması amacıyla TKP'LİLERİN SESİ sayfalarını ve YOL ve AMAÇ sitemizi partimiz emektarlarına açıyoruz. H. ŞİMDİ'nin 1 Mayıs'ın öngünlerinde kaleme aldığı bir yazı ile Kavel Grevi'ni anlattığı bir diğer yazıyı ilgilerinize sunuyoruz.

1 MAYIS'IN ANLAMINI ANLAYAN TÜM İLERİCİLERİ, DEVRİMCİLERİ ALANA ÇAĞIRIYORUM

H. ŞİMDİ

Bazı tarihler vardır, olaylar vardır. Belki de biz görmemişizdir, yaşamamışızdır. Belki de başka bir ülkede doğmuştur, yaşanmıştır. Fakat öylesine derin ve kalıcı etkiler bırakmıştır ki yüzyıllar sonra bile sanki yaşanmışcasına hatırlanır. Artık etle tırnak gibi varlığımızın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Onu yok etmeye, karalamaya veya saptırmaya çalışmak mümkün değildir. Çünkü bu gibi olaylar milyonlarca insan tarafından benimsenmiş ve durmadan gelişen, büyüyen maddi bir güç haline gelmiştir. Hele hele temelinde yatan nedenler bugün de hala pek çok ülkede halkların varlığını tehdit ediyorsa, bu tarihlerin değeri ve çağdaşlığı bir kez daha artar.

Değerli dostlar;

İşte 1 Mayıs tüm emek dünyası için bu tarihlere dindir. Yiğit, kahraman Chicago işçileri Amerikan İşçi Sendikalarının çağrısı ve önderliğinde günlük 12 saat ve haftalık 6 günlük çalışma koşullarına karşı 8 saatlik çalışma talebiyle iş bıraktılar. Chicago'da yapılan gösteriye yarım mil-

yon işçi katıldı. (Bir başka örnek vermek istiyorum. Luizvil (Kentaki eyaleti) de yapılan gösteriye 6 binden fazla siyah ve beyaz işçiler birlikte katıldı. O güne kadar siyah işçilerin parklara girmesi yasaktı. Gösteri sonrası siyah ve beyaz işçiler birlikte Ulusal Park'a birlikte gittiler. Ertesi gün siyah ve beyaz işçilerin yaptığı eylem, gazeteler tarafından "Böylece önyargı yıkılmış oldu" şeklinde manşete taşındı.) Chicago'da yapılan gösteriler 4 Mayıs'a kadar sürdü. Amerikan burjuvazisi büyük bir provakasyon düzenleyerek eylemi sonlandırdı. Tarihe "Haymarket Olayı" diye geçti. İşçi sınıfının 4 yiğit önderini idam etti. Hiçbir baskı ve terör işçi sınıfının savaşımını durduramadı. 1889 yılında toplanan 2. Enternasyonal' de Fransız delegesinin önerisiyle, tüm dünyada 1 Mayıs "Birlik, Mücadele ve Dayanışma" günü olarak kutlanması kararı alındı. Böylece Chicago işçilerinin savaşımı ve komünistlerin kararıyla, bugün tüm dünyada kutlanan 1 Mayıs "Birlik, Dayanışma ve Mücadele" günü olarak hediye edildi. Onları saygı

ile anıyorum.

Değerli dostlar;

Ülkemizde daha 1925'lerden itibaren burjuvazi 1 Mayıs'ları yasaklama yoluna gitti. Yiğitleri aldatmak için de 1 Mayıs'ı bahar ve çiçek bayramı olarak ilan etti. 1 Mayıs'a kimlerin sahip çıktığını gösterir. Egemen sınıflar bu tarihi bize unutturmak için çok uğraştılar. Onlarca yıl, burjuvazi, 1 Mayıs bayramından hemen önce hiçbir gerekçe göstermeden örgütlü, bilinçli işçi önderlerini, tüm ilerici işçileri tutuklardı. Pek çoğunu işkenceden geçirirlerdi. Her 1 Mayıs öncesinden olağanüstü tedbirler alarak yığınlar, korku ve terör yaratmaya çalışırlardı. Ama her türlü polis terörüne karşı, karşısında kararlı, örgütlü işçi sınıfını buldukça, daha da kudurmuşcasına saldırıyorlardı. Bir o kadar da direnişle karşılaşıyorlardı.

Onun asıl sahipleri 1 Mayıs'ı yaşattılar, yücelttiler. "İşçiler, birleşin!" sloganını ısrarla haykırdılar. Türkiye'de yıllardır yığinsal olarak kutlanan 1 Mayıs, 1976 yılında bir anda yüzbinlerin, milyonların

ellerinde, yüreğinde ve kafasında bayraklaşıyordu.

Alanları dolduran kitleler, kendi sınıflarının gücünü, sermayenin güçsüzlüğünü daha iyi kavriyorlardı. 1976'nın 1 Mayıs'ında Türkiye işçi sınıfı aynı anda tüm dünya emekçileri ile birlikte haykırıyor, bu haykırış emeğin sermayeden kurtuluş mücadelesini dile getiriyordu. Türkiye işçi sınıfı, uzun geçmişine ve dünya işçi sınıfının kazanımlarına sahip çıkan DİSK ile 1 Mayıs 1976'da yeni bir güç ve soluk kazanıyordu. Bu soluk, Türkiye işçi sınıfının sendikal birliğini DİSK'te gerçekleştirme soluşudur.

Ne yazık ki emperyalizme göbekten bağlı ülkemiz ise 1 Mayıs bayramını 1976 yılına kadar bahar bayramı olarak kutluyordu. DİSK ile Devrimci sınıf ve kitle sendikacılığına kavuşan ülkemiz, 1 Mayıs işçi sınıfının birlik ve dayanışma günü olduğuna sahip çıkarak alanlarda kutlamaya başladı. İşçi sınıfının nicel ve nitel gelişiminden rahatsız olan burjuvazi 1977 1 Mayıs alanını kana buladı. İşçi sınıfı en yiğit 34 evladını şehit verdi. Türkiye işçi sınıfı da dünyadaki kardeşleri gibi baskı ve zulme boyun eğmedi. 1978 yılında bir milyon işçi "Türkiye Komünist Partisine Özgürlük" sloganı ile Taksim Alanı'nı doldurdu.

Değerli yoldaşlar;

Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının temsilcisi DİSK;

1975 yılında yığınsal eylemler ve grevlerden aldığı güçle 5. Kongresini gerçekleştirdi. Ve saflarını çelikleştirerek 1976 yılına girdi. 1976 yılı DİSK için yeni bir kilometre taşını işaret ediyordu. 13 Şubat 1976 tarihinde DİSK 9.uncu kuruluş yılını ilk kez yığınsal olarak kutladı. İstanbul Belediyesi Spor ve Sergi Sarayı'nda toplanan binlerce işçi temsilcisi, sendika yöneticisi ve ilerici güçler kuruluş yıl dönümünü coşkuyla kutladı.

1975 Mayıs'ında 270 bin işçiyi temsilen toplanan genel kuruldan bu yana, DİSK'in aldığı yolu Genel Sekreter İbrahim Güzelce rahatsızlığı nedeniyle katılmadığı törene gönderdiği mesajda şöyle dile getiriyordu:

"Dokuz yıl sonra varılan nokta, DİSK'in kuruluşunun ne kadar haklı ve gerekli olduğunu ortaya çıkarmıştır. 30.000 işçinin örgütlü olduğu 5 sendika ile kurulan DİSK, bugün 300.000'i aşmıştır. Bu akşam işçi sınıfımızın sendikal tarihinin vardığı mevziyi daha ileri götürmek için DİSK'i Türkiye işçi sınıfının tek sendikal örgütünü yapmak için yeni bir başlangıç olacaktır. DİSK yaşayacak fakat faşist zihniyetli iktidarlar ve tekelci sermaye, tarihin karanlıklarına gömülecektir."

DİSK Genel Bakanı Kemal Türkler de 9. yıl kutlaması töreninde yaptığı konuşma ile DİSK'in görüşlerini bir kez daha dosta ve düşmana ilan

etti:

"Faşizmin çizme seslerinin yükseldiği şu günlerde emnim ki birer birer hepimiz aynı şeyi duyuyor ve düşünüyoruz. Başta gelen kaygımız, örgütümüzü "kar"dan ve faşistlerin saldırılarından, ateşinden korumak, onu güçlendirmek ve yüceltmektir. Biliyoruz sermayenin anası da babası da vatani da milleti de kardır. Bu bir avuç para babasının doymak bilmez iştahını dizginleyecek ve giderek ortadan kaldıracak en önemli güç, işçi sınıfıdır. Hele işçi sınıfı, devrimci sınıf sendikalarında örgütölüyse, sömürsüz ve baskısız bir toplum mücadelesi, daha geniş kitleleri kapsar ve hızlıca güçlenir.

Türkiyemizde bu sendikal sınıf örgütü DİSK'tir. İşte bu yüzden aşırı kar peşinde koşan tekelci sermayenin hedefi her şeyden önce işçi sınıfının örgütlü gücü ve onun öncü sendikal örgütü DİSK'tir. Bu sömürücüler çetesinin gücü örgütlü mücadelemizi yok etmeye, bölmeye ve zayıflatmaya asla yetmeyecektir. Şu anda buradan çarpan binlerce yürek, göz ve yaratıcı örgütüne sahip çıkarken, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza yardım elini, dostluk ve kardeşlik elini uzatıyor. Uzun yılların birikimi olarak, dokuz yıl önce sadece 30.000 işçinin katıldığı dayanışma ve birleşme bayrağı, her geçen gün bir işyerinde daha yükseliyor. Bir

çiğ gibi çoğalıyoruz. Saflarımız sıklaşıyor. Fabrikalardan yükselen sınıfımızın kurtuluş bayrağı, tarlalarda, bürolarda, atölyelerde, okullarda başı çekiyor. Ne emperyalizmin ne de faşizmin saldırı ve cinayetleri bu kutsal bayrağı çiğneyemeyecektir. Tarihimiz zengin deneylerle doludur. Şimdi buna bir de bizlere yasak olan 1 Mayıs'ı da ekleyeceğiz" deyince salon inlemeye başladı. "Dünya işçileri birleşin", "Yaşasın 1 Mayıs" sloganlarını görmek ve yaşamak lazımdır. Yazmak yetmez.. Dakikalarca salonun uğultusu kulakları çınlattı ve o günden sonra 1 Mayıs hazırlıkları başlamış oldu. O güzelim güne yakışır şekilde hazırlanıldı.

O gün Türkiye düğüne gider gibi en güzel elbiselerini giyerek yollara döküldüler. O çocukların babalarının omuzlarında el çırpmaları, yazılan flamaları selamlamaları bayrama bir bayram daha katıyordu. Dostlarım yazmakla o günün havasını anlatamazsınız. Ancak yaşamak gerekiyor ve o güne yeniden girmek gerekiyor. Kemal TÜRKLER 1976 1 Mayıs'nda yaptığı konuşmasını şöyle bitiriyordu. **"Seneye 1 Mayıs alanında daha kalabalık olmak niyeti ile hoşça kalın"**

Yoldaşlar;

Gel gör ki aradan 123 yıl geçmesine rağmen; bütün

dünyada bayrakları, flamları, dövizleri ile işçi sınıfıyla emekçiler omuz omuza 1 Mayıs'ı bir bayram havasında kutlarken, ülkemizde işçi sınıfının düşmanı olan iktidarlar ve emperyalizme göbekten bağlı tekelciler işçi sınıfını korkutmak, yıldırma, bu güzel günü zehir etmek için elinden gelen her şeyi yapmaktadır. İşçilerini sınıfımız, ilericilere, devrimcilere, sosyalistlere, komünistlere karşı 1 Mayıs'larda terör estirmekten bir türlü vaz geçmiyor. Her 1 Mayıs' ta polis tarafından tazyikli suyla, gaz bombasıyla, jopla, TOMA araçlarıyla ülkenin tüm alanlarında terör estirmektedir. Tüm bunlarla işçi sınıfının önünü kesmeye devam ediyorlardı. Hele hele 2008 yılı 1 Mayıs'ında daha sistematik güç kullanarak sendikaların da zayıflığından yararlanarak yapmadıklarını bırakmadılar. DİSK binasının önüne kadar gelip insanları suyla, gazla bayıncaya kadar harekette bulunan emniyet güçleri, hiçbir engelle karşılaşmamaları bizleri ziyadesiyle üzmüştür.

Yoldaşlar;

1 Mayıs kutlamalarında polis terörünün yanı sıra her geçen yıl 1 Mayıs kutlamalarının içeriği de zayıflamaktadır. Elbette biliyoruz ki; bugün 15-16 Haziranları, ne de 34 şehit vermesine rağmen yılmadan her sene daha da etkin kutlama yapan sendikacılar, ne de o günleri yaşa-

yan yiğit işçiler vardır. Bunun sebebini de bugünkü sendikacılardan sormak gerekiyor. Benden sorarsanız; o güzelim günü dünya işçileri ile birlikte yaşamak için sendika yönetimine eğitilmiş ve vasıflı liderler olmadıkça bundan iyisini beklemek de doğru olmaz. Ülkeme değil de dünya işçilerine karşı ayıp oluyor. Tabi biliyorum, anti-demokratik yasalarla donatılmış iktidara karşı örgütlü ve kararlı olunmayınca bu kadar olur.

Ama inanıyorum ki; sendikalar hem örgütlenmeye hem de eğitime önem vererek geçmişteki gibi tekelci burjuvazinin ve iktidarların korkulu rüyası oluruz diyor, başarılar dilerim. İşçi sınıfının başarısı tüm ülkenin başarısı olacaktır. Bu başarıda beklenmektedir. DİSK'siz hiçbir zaman ülkem demokrasiye ulaşamaz.

Gerçi geçen sene o günlere yakın bir bayram yaşadık. Dileğim bu seneki 1 Mayıs daha güzel olur, bizler de sevinçli bir gün yaşarız.

Sevgili dostlarım,

O günleri hazırlayıp Türkiye işçi sınıfına sunanları şimdi de yaşatanların adına hepimize saygı ve Başarılar dilerim.

30.03.2013

KAVEL İŞÇİSİNİN BAŞARISI VE İŞÇİ HAREKETİNİN YÜKSELİŞİ

H. ŞİMDİ

Yoldaşlar;

Türkiye işçi sınıfı tarihinde iz bırakan eylemler, gösteriler, direnişler grevler vardır. Bunlardan bazıları 1961 Saraçhane Mitingi, 1963 Kavel Grevi 1965 Zonguldak Kozlu Direnişi, 1966 Paşabahçe Grevi, 1976 DGM Direnişi, 1977 MESS Büyük Grevi, 1978 Faşizme İhtar Eylemleri, 1980 TARİŞ Direnişi'dir.

İşçi sınıfımızın önemli tarihsel olaylarından Kavel Grevi ile 1970'li yıllarda işçi-sendika hareketinin yükselişi ile partimizin işçi sınıfı içerisinde öncü konuma gelişindeki ilişkiyi sizlerle paylaşmak istiyorum. Yıl 1963, Vehbi Koç'un sahibi olduğu İstinye'de kurulu kablo fabrikasında süren toplu sözleşme uyuşmazlığı girer. Toplu sözleşme görüşmelerini işveren adına Amerika'da altı yıl eğitim alan İbrahim Üzümcü yürütmektedir. İbrahim Üzümcü patronların en sevdiği ve en güvendiği en azılı işçi düşmanı işveren vekilidir. Fabrikada örgütlü olan Maden-İş Sendikası ve sendikanın başında biz işçilerin çok güvendiğimiz ve inandığımız Kemal TÜRKLER vardır.

Yıl 1963. İstanbul'un İstinye semtinde bir koyda kurulu bulunan Vehbi Koç'un sahibi olduğu kablo fabrikasında çalışma koşulları ağır, ücretler düşük ve işveren hak edilmiş ikramiyeleri kırmak

istemektedir. Bu durumdan rahatsız olan işçiler aralarından seçtikleri 3 temsilciyi patronla görüşmeye gönderdiler. Patronun yanıtı kısa ve net olur. 3 temsilci işten çıkarttı. Hemen arkasından da işçilerin sendikalarından istifa etmesi için patron baskı yapmaya başladı. Bu gelişmelerden rahatsız olan 170 işçi, 8 Ocak 1963 tarihinde tezgah başında oturma kararı aldı. İşçilerin savaştan tutumu üzerine, işveren işçilerin asayişini bozdukları gerekçesiyle 10 işçiyi daha işten atıp lokavt ilan etti. Canına tak eden işçiler, fabrikanın önüne çadırlar kurdu ve oturma eylemi başlattı. Fabrikaya işçi alınacağına dair gazetelere verilen ilan üzerine işçi arkadaşlar, gece gündüz fabrika kapısında nöbet tutma kararı aldı. O günkü yasalara göre grev henüz yasaktı. Patron ve hükümetin elele birlikte grevin yasak olduğuna dair yürüttükleri baskı işçileri yıldıramadı. Unutulmaz önderimiz Kemal TÜRKLER bir gazetecinin sorduğu soru üzerine "Evet grevimiz yasa dışı ama anayasa içi" diyerek sınıf ve kitle sendikacılığının ve sendika önderi olmanın en güzel örneğini vermiştir.

O güne kadar yasak olan grev yasa çıkmadan önce bir hak olarak işçi sınıfının kazanımları hanesine yazılmıştır. Ayrıca tutuklanan arkadaşlarımız ve işten çı-

karılan arkadaşlarımız yeni çıkan yasanın geriye doğru işletilmesi sayesinde işbaşı yapmıştır ilk kez bir yasa işçilerin lehine geriye doğru işletilmiştir. Davadan dolayı tutuklu bulunan bütün işçiler Maden-İş'in ve avukatlarının kararlı takibi sonucu serbest kalır ve işbaşı yapar.

Bizlere böylesi onurlu bir miras bırakan Kemal TÜRKLER ve işçi arkadaşlarıma anısı önünde saygı ile eğiliyorum.

Sevgili dostlar, yoldaşlar;

Saraçhane Mitingi ile başlayan Kavel Grevi ile çelikleşen işçi hareketinin yükselişi 1965 Zonguldak Kozlu ve 1966 Paşabahçe ile devam etti.

Türkiye işçi sınıfının devrimci geleneği yol alıyor. 1976 DGM direnişiyle işçi sendika hareketi ekonomik mücadeleyi politik savaşıma bağlama becerisi ve kararlılığını herkese göstermiş oldu. Anayasa mahkemesinin eski DGM Yasasını iptal eden kararı 11 Ekim 1976'dan itibaren yürürlüğe giriyordu. Bu tarihe kadar MC'nin (Milliyetçi Cephe Hükümetleri – Demirel'in Adalet Partisi, Türkeş'in Milliyetçi Hareket Partisi ve Erbakan'ın Milli Selamet Partisi'nin oluşturduğu azgın gerici sermaye hükümetleri) yeni DGM tasarısını yasallaştırması olanaksızdı. DGM'nin çıkarılmasında en etkin savaşı

veren Türkiye işçi sınıfının bu başarısı, onun en azından 100 yıllık ekonomik, 60 yıla yaklaşan siyasal mücadelesinin ve halkımızdaki hızlı bilinçlenmesinin nin verdiği ileri boyuttaki savaşımı simgeler. Çünkü işçilerin dışında kalan ezilen halkta da bir kıpırdama ve uyanış gözlenmeye başlamıştı.

Çetin savaşımın içindeydi işçi sınıfı. Sınıf savaşımının ateşleri içinde çelikleşiyor, bu durum tüm ülkeyi toplumsal ve politik gelişmeyi derinden etkiliyordu. DGM'lerin ezilmesi, ilerici güçlerin işçi sınıfı yolunda artan birleşmesi, örgütsüz ya da DİSK dışında örgütlü işçilerin DİSK'e geçme istek ve eğilimlerinin artması, buna karşı işbirlikçi burjuvazinin yoğunlaşan karşı saldırıları, Türkiye işçi sınıfının bu öncü sendikal örgütünde yeni ve etkin önlemler almasını gerektiriyordu. Sınıf sendikacılığında önemli atılımlar gerçekleştikçe teknelci burjuva ve onların sözcüleri faşist iktidarlarda kuduruyorlardı. Çareyi faşist canilerle öncü ve liderleri katletmeye başladılar. Çünkü DİSK gün geçtikçe büyüyor, tüm anti-demokratik yasalara karşı çıkıyor, aldığı aidatları işçilerin eğitilmesi için harcıyordu. Tüm Türkiye işçi sınıfına öncülük yapıyordu. Bunun karşılığını da görüyordu. Her gün biraz daha yığınlaşıyor, güçleniyor, tekellerin korkulu rüyası olmaya devam ediyordu. Buna rağmen yine de

teknelci burjuvazi galip çıktı. Ölümsüz liderimizi katlettirerek.. 33 yılı aşkın bir zaman geçti, halen o günlerimizi arar olduk. Acımız büyüktür.

Böylece Türkiye'de sınıf sendikacılığı hareketi artık geniş emekçi kitlelere mal oldu, kadrolar kazandı. Uluslararası destek edildi, bu ilerleyişi durdurulamaz bir hale geldi. DİSK'i bölmek, zayıflatmak, uzlaşmacı sarı sendika kılıfına sokmak için uğraşanlar ne kadar didinseler de yine de hüsrana uğramışlardı.

Çünkü DİSK tüm bu faaliyetleri sırasında işçi sınıfının çıkarlarına ters düşen uzlaşmacı, Maocu her türden goşist akıma karşı savaşımından geri kalmadı. Böylece her soydan ve boydan yanlış akımı gerek işçi gerekse hareketi içinde gerekse de demokrasi hareketi içerisinde gerilettiler. Bu geriletmeyi de kitlelere kanıtladı.

İşçi sınıfının şahlanışını gören teknelci burjuva her gün planlar yaparak DİSK'ten nasıl kurtuluruz hesabı içindeyken; öncelikle işçi sınıfının öncülüğünü yapan, ekonomik mücadele yanı sıra da politik mücadeleyi de rayına oturtan, haklarımızın kalıcılığını da göz önünde tutan ölümsüz önderimiz en büyük engeldi. Burjuvazinin oynadığı oyunların önünü kesmek için ekonomik yanı sıra da siyasi gücümüzü de yükseltme çabası içinde olan DİSK'i kurup, can kan veren, gözünü budaktan sakınma-

yan, söylediğinin arkasında duran DİSK'in ve siyasetimizin her gün yükselmesi için gece gündüz emek harcayan, işçi sınıfının dışındaki ezilenlerin de haklarını programına alan, ölümsüz liderimiz Kemal TÜRKLER'i ortadan kaldırmadıkça bu işlerin zorluğunu anlayan teknelci burjuva ve onun sözcülüğünü yapan gerici iktidar emri ile paramiliter faşistler tarafından evinin önünde önderimiz katlettiler. 22 Temmuz 1980 tarihinde ihtilalden kısa bir süre önce haince pusuya düşürerek Kemal TÜRKLER'i katlettiler. İşçi sınıfını lidersiz bıraktıktan sonra da çok büyük önlemler alarak ihtilali gerçekleştirdiler. Bizler her gün toplanıp böyle bir günü tartışıyorduk. Onun bilincindeydik. Ne yazık ki korktuğumuz başımıza gelmişti. Acımız büyüktü. Acımızı içimize akıttık .

İşçi sınıfının şahlanışını gören teknelci burjuva her gün planlar yaparak DİSK'ten nasıl kurtuluruz hesabı içindeyken; öncelikle işçi sınıfının öncülüğünü yapan, ekonomik mücadele yanı sıra da politik mücadeleyi de rayına oturtan, haklarımızın kalıcılığını da göz önünde tutan, burjuvazinin oynadığı oyunların önünü kesmek için ekonomik yanı sıra da siyasi gücümüzü de yükseltme çabası içinde olan DİSK'i kurup, can ve kan veren, gözünü budaktan sakınmayan, söylediğinin arkasında duran DİSK'in ve siyasetimi-

zin her gün yükselmesi için gece gündüz emek harca-yan, işçi sınıfının dışındaki ezilenlerin de haklarını programına alan, onlar için de gece gündüz mücadele veren ölümsüz liderimiz Kemal TÜRKLER'i ortadan kaldırmadıkça bu işlerin zorluğunu anlayan tekelci burjuva ve onun sözcülüğünü yapan gerici iktidar emri ile ihtilalden kısa bir süre önce haince pusuya düşürerek Kemal TÜRKLER'i katlettiler. İşçi sınıfını lidersiz bıraktıktan sonra da çok büyük önlemler alarak ihtilali gerçekleştirdiler. Bizler her gün toplanıp böyle bir günü tartışıyorduk. Onun bilincindeydik. Ne yazık ki korktuğumuz başımıza gelmişti. Acımız büyüktü.

İşçi sınıfının şahlanmasını derken sadece ekonomik savaşımları verirken bir yandan da siyasi gücünü de en üst düzeye çıkarma savaşımları veriyordu. Enternasyonalist destekle her gün biraz daha güçlü duruma gelen işçiler, tekelci burjuvayı bir kat daha korku ve endişeye sevk ediyordu. Artık ödedikleri maaşları ve ikramiyeleri düşünmüyorlardı. Şahlanan işçiler yarın bu saltanatı da elimizden alacaklar endişesi sarmıştı. Ne yapıp yapıp işçileri durdurmak gerektiğini düşünen ve korku içinde olan tekeller, çareyi faşist cuntayı göreve çağırıp uzun zaman bunları korkutup sindirip parçalamakla hedefimize ulaşabiliriz diye düşünüdüler ve gerçekleştirdiler.

Bu savaşta inanın ki sadece tekalcilerin ve onun sözcüleri faşist iktidarları gücü yetmedi. Kendine devrimci diyen ve işçi sınıfı içinde kümeleşen işçi düşmanlarının da büyük çabaları oldu. Şöyle ki, güçlü işyerleri ve güçlü işçilerin bulunduğu, hatta Türkiye işçi sınıfına çok şeyler kazandıran Kavel gibi işyerlerinde de sendika değiştirme ve ismini de Devrimci Maden-İş koyan, ayakları yere basmayan sözüm ona devrimciler, yardımı ile cunta geldi. Onun gelmesini isteyenler de en az bizler kadar zarar gördüler. Halen de işçilerin yüzüne bakabiliyorlar mı? Yorumunu emekten yana olanlara bırakıyorum.

Liderliğini büyük ölçüde kanıtlamış olan yeni lider olarak Mehmet KARACA'yı Maden-İş'in başına getirdik. Çünkü yasımız ancak Kemal TÜRKLER'in ilkelerini yaşatmakla teselli bulacaktı. Bizler 1 Mayısları, 15-16 Haziranları yaratan DGM'yi ezip yok eden barış ve özgürlükler mitingini, bir seneyi aşkın genel grevleri, haklarımızı almak için fabrikaları işgal etmiş, haklarımız gasp edildiğinde derhal karşılık veren, başını daima dik tutan, sınıf mücadelesinin bayrağını daima yükseklere taşıyan bir örgütün elemanlarıydık. Ama tekelci burjuvazi yine de tatmin olmamıştı. Bizlerin kararlı tutumu onları tekrar hüsrana uğratmış, ancak ihtilalle bizleri durdurabileceklerini, tüm haklarımızı öyle

gasp edip, yıllarca DİSK'i kapalı tutarak başarılı olacaklarını düşünerek böylece de başarılı oldular.

Aslında onlar işçilerin ya saldıracaklarını, ya da dağılacaklarını bekliyorlardı. Bizler de bu faşist saldırılar ve katliamlara örgütlü gücümüzle karşı koyacaktık. Bir de sözümüz vardı "faşizme geçit vermeyeceğiz."

Bunda da ne kadar kararlı olduğumuzu bir kez daha kanıtlamış olduk. Bizler faşist cuntanın çağrısına uyarak gidip Selimiye'de kuyruğa girmedik, direndik.

Evlerimize polis ve askerlerin sarması ile gittik. Yine de akılları durduracak işkenceler görmemize rağmen onurumuzdan ödün vermedik. Kimseleri karalamadık. Sınıfımıza ve ideolojimize sahip çıktık. Zararı kendimize verdik. 33 yıl geçmesine rağmen halen de yapılan işkencenin izlerini taşıyoruz. Bunları yaşıyoruz diye "ben bunları niye yaşadım" diye hiç bir yerde de şikayetçi olmadım, olmayacağım da.

Yaşasın sosyalizm!

Yaşasın işçilerin birliği!

Yaşasın kesintisiz komünizmi destekleyenler!

Kahrolsun gericilik ve faşizm!

derken, saygı ve sevgilerimi sunarım.

Emekten ve emekçiden yana olan, sizleri çok seven yoldaşınız!

HAZİRAN'DA ÖLMEK ZOR!

Haziran ayında güneşe uğurladığımız partili aydın ve sanatçılarımız Nazım Hikmet, Orhan Kemal ve Ahmet Arif'i anıyoruz...

Partimizin Merkez Komite üyesi ve uluslararası işçi sınıfı tarafından da yakından tanınan aydınlarımızdan Nazım Hikmet, 3 Haziran 1963'te sonsuzluğa yürüdü. Nazım yoldaş, ömrünün 40 yılını TKP'ye adanmış, partimizin Merkez Komite üyeliği görevinde bulunmuş ve yalnız ülkemizin değil, uluslararası işçi sınıfının gönlünde taht kurmuş bir komünistti. Nazım yoldaş 40 yılı aşkın savaşımı süresince hapis-te, dışarda, çalışma yaşamında, parti yaşamında,

yurtiçinde, sürgünde, kısıcası yaşamının her anında komünizm ve enternasyonalizm bayrağını asla indirmeyen bir sıra neferiydi...

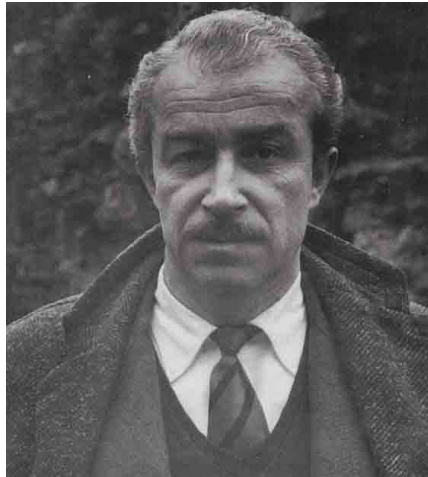
İşçi sınıfının ve partinin büyük yazarı Orhan Kemal'i, Nazım yoldaştan 7 yıl sonra, 2 Haziran 1970'te kaybettik. Orhan Kemal yoldaş, partimizin Adana İl Sekreterliği görevini yürütmüş, yiğit bir komünistti. İşçi kökenli olan Orhan Kemal yoldaş, komünizme inancı nedeniyle defalarca hapsedilmiş, yine de son nefesine kadar inancından asla taviz vermemiştir. Sonsuzluğa yürüdüğünde ardında 10 ciltlik öykü, 27 roman ve 5 tiyatro oyunu bırakan Orhan Kemal, ko-

münizm savaşımımızda unutulmaz izler bıraktı...

2 Haziran 1991 yılında yitirdiğimiz Ahmet Arif, 1951'de başlayan ve 1952 yılında da süren büyük TKP tevkifatında içeri atılanlardandı. Türkçe'yi en iyi kullanan şairlerden olan Ahmet Arif, aslen Kürt kökenliydi. Şiirlerini Hasretinden Prangalar Eskittim adlı kitapta topladı. Bu eser halen, ülkemizde en çok basılan kitaplar arasındadır.

Üç partili aydın ve sanatçımızı, yine parti dostu aydınımız Hasan Hüseyin Korkmazgil'in sözleriyle anıyoruz: Haziran'da ölmek zor...

TKP ÜYELERİ, PARTİMİZİN ÜYE VE YÖNETİCİ AYDINLARINI ÖZLEM VE SAYGI İLE ANMAKTADIR. ANILARI MÜCADELEMİZE IŞIKTIR.

ATILIM'dan**LENİN KÖŞESİ***Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Ocak 1978 tarihli sayısından alınmıştır.***KOMÜNİSTLER VE YIĞIN SAVAŞIMI**

Komünist partisinin öncü rolü, onun politikasının, belgelerinin işçi sınıfı ve emekçi halk yığınları arasında kök salmasıyla, bu belgeler çerçevesinde yığınların savaşını örgütlemesiyle belirir. Komünistlerin, parti örgütlerinin günlük çalışmaları yığınların bilinç düzeyini yükseltmeye, onları proletaryanın devrimci partisine yaklaştırmaya yöneliktir. Bu süreçte, propaganda ve ajitasyonun yanısıra, yığınların kendi savaşlarından çıkardıkları deneylerin, derslerin önemi büyüktür. Komünistler hem yığınlardan öğrenir, hem de bu dersleri çıkarmada, dostla düşmanı ayırmada yığınlara yol gösterirler. Hem savaşlarında yığınlara dayanırlar, hem de onların savaşlarının içinde en ön sıralarında yer alırlar.

Geçtiğimiz aylarda metalurji işçileri, MESS patronlarının saldırısına karşı girdikleri yığıtçe

direnişlerini sürdürürken, emperyalizme, işbirlikçi, tekelci burjuvazinin hükümetine, faşist tırmanışa, işsizliğe, zamlara karşı bir dizi protesto gösterisi düzenlendi. Ülkenin değişik il, ilçe ve semtlerinde yapılan zincirleme toplantı, yürüyüş ve mitingler, halkımızın somut, güncel istemlerini yansıttığı gibi işçi sınıfının, geniş emekçi yığınlarının gericisi, faşist karması hükümete ve onun halk düşmanı politikasına karşı ulusal direnişin yeni bir aşamasını oluşturuyordu. Bu bölgesel eylemler, sendikalar, gençlik köylü, kadın ve değişik demokratik yığın örgütlerince elbirliğiyle hazırlanıp yürütüldüler. Yığınsal, disiplinli, örgütlüydüler. Eylemlere, emekçilerin dolaysız istemleriyle, işçi sınıfının halkımızın genel hedeflerini, yakın ve uzak amaçlarını bağlayan birleş-tiren belgeler bayrak oldu.

Halkımızın savaş birliği Ulusal

Demokratik Cephe, böylelikle eylem alanlarında yaşama geçiyor. Bu sürecin başını yığınlara inen, onların savaşlarını örgütleyen Türkiye Komünist Partisi çekiyor. Yığınlarla bağlanmada partinin yerel örgütleri, başta fabrika, işyeri örgütleri, mahalle, semt örgütleri en önemli rolü oynuyor. Parti örgütleri, yığınlar arasında çalışmakla güçleniyor. Lenin'in deyişiyle "partinin devrimci proletaryanın öncüsü olmasında, yığınlardan kopmaması, onlarla daha yakın, daha diki bağlanması, onları devrimci bilinç ve devrimci savaş düzeyine yükseltmesi daha sıkı bağlanması, onları devrimci bilinç ve devrimci savaş düzeyine yükseltmesi en zor, ama en önemli olandır." TKP, yığınların güvenini kazanmak, onları Marksizm-Leninizm ruhunda eğitmek, devrimin politik ordu-sunu oluşturmak için savaşıyor.

ATILIM'dan**LENİN KÖŞESİ***Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Haziran 1981 tarihli sayısından alınmıştır.***DÜŞMANIN ÇELİŞKİLERİNDEN YARARLANMAK**

V. I. Lenin, "Goşizm, Komünizmin Çocukluk Hastalığı" yapıtında, komünistlerin kendi strateji ve taktiklerini saptarken ve bunu uygularken bir sıra etkenin yanısıra düşman kampındaki güçler dengesini öğrenmelerini ve burjuvazinin çeşitli partileri, çeşitli grupları arasındaki çelişkilerden yararlanmaları gerektiğini belirtiyor. Ve şöyle diyor: "Kendinden daha güçlü olan bir düşman, ancak son derece varan bir kuvvet gerilimi pahasına ve düşmanlar arasındaki en küçük 'çatlaktan' ayrı ayrı ülkeler burjuvazileri arasında, her ülkenin içindeki burjuvazinin çeşitli grupları ve kategorileri arasında en küçük çıkar

çelişkilerinden ve aynı zamanda geçici bir bağlaşıklık olsa da, salantılı olsa da, koşula bağlı bulunsa da, pek o kadar sağlam ve güvenilir olmasa da, sayıca güçlü bir bağlaşıklı kendinden yana kazanmak için en küçük olanaktan en büyük özen ve uyanıklıkla, en ustaca ve en akıllı biçimde yararlanıldığı zaman yenilgiye uğratılabilir. Bu gerçeği kim anlamadıysa, ne Marksizm'in ne de genel olarak çağdaş bilimsel sosyalizmin zerresini anlamamıştır." (Tüm Yapıtlar, c.41, s.55, Rusça)

Burjuvazinin çeşitli grupları arasındaki, bunların egemenlik ve yönetme biçimlerindeki, emekçi

yığınların sınıf savaşımını ezmek için başvurdukları yöntemler arasındaki farklar, yığınları devrimci savaşıma kazanmak açısından çok önem taşır. Lenin bunu 20'li yıllardaki İngiltere örneğiyle somut olarak şöyle belirtiyor: "Gerek Churchill ile Lloyd George arasındaki görüş ayrılıkları, saf, yani soyut, yani henüz yığınların pratik, politik eylemi düzeyine varmamış komünizm açısından bakarsak pek küçük, pek önemsizdir. Ama yığınların pratik eylemi açısından bakarsak, bu ayrılıkların son derece, ama son derece büyük önemi vardır. (a.g.y., s.80)

KARDEŞ PARTİLERDEN...**BAZI KOMÜNİST PARTİLERİN
TÜRKİYE DİRENİŞİNE DESTEKLERİ****FRANSIZ KOMÜNİST
PARTİSİ**

Fransız Komünist Partisi, 11 Haziran itibarıyla yaptığı açıklamada Türkiye direnişine tam desteğini sundu. Açıklamada “FKP ve Ulusal Sekreteri Pierre Laurent, Avrupa Sol Partisi Başkanı, protestoculara tam desteğini yeniden ifade eder.” denildi. Açıklamada FKP'nin Erdoğan Hükümetinin uyguladığı zoru kınadığı belirtilerek, “Mücadele eden Türkiye halkı, demokrasi güçleri ve İlerici Türkiye, Fransız Komünistlerinin sürekli desteğine güvenebilirsiniz” ifadeleri kullanıldı.

**BREZİLYA KOMÜNİST
PARTİSİ**

Brezilya Komünist Partisi (PCdoB), direnişin ilk günlerinden bu yana Brezilya halkına sürekli bilgilendirmede bulunuyor. Yaşanan gelişmeleri sıklıkla duyuran PCdoB, son olarak 22 Haziran Cumartesi günü Taksim Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemi ve polis saldırısını konu alan bir

haber yayımladı. Parti tarafından verilen haberde, binlerce insanın gözaltına alındığı, 10000'e yakın insanın yaralandığı ve en az 4 kişinin öldüğü bilgisine yer verildi.

**ALMANYA KOMÜNİST
PARTİSİ**

Almanya Komünist Partisi de Türkiye direnişi sürecini yakından izleyen komünist partileri arasında yer aldı. Almanya Komünist Partisi, Almanya'da gerçekleştirilen Türkiye Direnişine destek eylemlerinde aktif olarak yer alarak, uluslararası dayanışmayı yükseltiyor.

**EMEKÇİ HALKIN İLERİCİ
PARTİSİ (AKEL)**

Emekçi Halkın İlerici Partisi (AKEL), çeşitli açıklamalar yayımlayarak Türkiye direnişine destek verdi. AKEL Merkez Komitesi Basın Sözcüsü Yorgos Lukaidis tarafından 3 Haziran'da yapılan açıklamada polis tarafından uygulanan şiddet kınanırken “Gösterilerin şiddetle bastırılması ve aynı zamanda olayların Türkiye medya-

sında gizlenmesinin dayatılması, insan haklarının ve özgürlüklerin korunması ve demokrasi konularında Türkiye'de ciddi eksikliklerin olduğunu göstermektedir” dendi.

AKEL, 5 Haziran tarihli açıklamasında ise Türkiye hükümetinden gözaltındakileri derhal serbest bırakmasını isterken, baskıların bir an önce son bulmasını ve işlenen cinayetlerin (gösterilerde polis tarafından öldürülenler kastediliyor) faillerinin cezalandırılmasını talep etti.

**RUSYA KOMÜNİST
İŞÇİ PARTİSİ**

Rusya Komünist İşçi Partisi, eylemlerle Türkiye direnişiyle dayanışmasını yükseltti. TC Konsolosluluğu önünde gerçekleştirilen eylemle gözaltıların ve tutuklamaların derhal serbest bırakılmasını isteyen komünistler, 21-22 Haziran'da uluslararası sendikal örgütlerin çağrısıyla gerçekleştirilen eylemlere de aktif olarak katıldı.